

NERGİSÎ'NİN BİR MECMUADAKİ “GÖNLÜMÜZ” REDİFLİ GAZELİ ÜZERİNE

Bahir SELÇUK¹

ÖZET

Klasik Türk nesrinin önemli temsilcilerinden biri olan Nergisî aynı zamanda önemli bir şairdir. Kaynaklarda divanı/şiir mecmuası olduğuna dair bilgiler yer alsa da henüz bu eserlere ulaşılamamıştır. Nergisî'nin mensur eserlerinde yer alan şiirlerinin yanında şiir mecmualarında da çeşitli şiirlerine rastlanmaktadır. Son dönemde şiir mecmualarında yer alan bu şiirler üzerine çeşitli çalışmalar yapılmış, bu çerçevede 19 gazeli yayımlanmıştır. Nergisî'ye ait yeni bir gazel de yine bir şiir mecmuası içinde yer almaktadır. 52 varaktan oluşan bu mecmua, Hacı Selim Ağa Yazma Eser Kütüphanesi Hüdayî Efendi 1313 numarada kayıtlıdır. “fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün” kalıbıyla yazılan “gönlümüz” redifli gazel, âşikane temalıdır.

Anahtar Kelimeler: Nergisî, mecmûa, gazel, çeviriyazı, tahlil.

ON NERGİSÎ'S “GÖNLÜMÜZ” RHYMED GHAZEL IN A POET JOURNAL

ABSTRACT

Nergisî, one of the important representatives of classical Turkish prose, is also an important poet. Although there are information about the existence of a divan/poetry magazine in the sources, these works have not been reached yet. Nergisî's poems in his prose works are also found in his poetry journals. Recently, various studies have been made on these poems, which have appeared in poetry journals, and 19 ghazals have been published within this framework. A new ghazal belonging to Nergisî is also included in a poetry magazine. The magazine, consisting of 52 sheets, is registered at Hacı Selim Ağa Manuscript Library Hüdayî Efendi Colletion at the number 1313 of. The ghazel rhymed “gönlümüz/our heart” and written with the phrase “fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün” is the theme of love.

Keywords: Nergisî, poetry magazine, ghazel, translation, analysis.

¹ Prof. Dr., Fırat Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, bahirselcuk@gmail.com

GİRİŞ

Son dönemde üzerine sıkça çalışmalar yapılan şiir mecmuaları, klasik Türk edebiyatının karanlıkta kalan pek çok noktasına ışık tutacak gibi görünüyor. Yazıldıkları dönemin edebî zevklerini ve temayüllerini yansıtan şiir mecmualarında adı bilinmeyen/unutulmuş şairlerin şiirlerine, bilinen şairlerin divanlarında bulunmayan şiirlerine; yaygın olmayan kafiye, nazım şekli, aruz kalıbı örneklerine, birtakım orijinal bilgilere rastlamak mümkündür.²

Biyografik kaynaklarda bazı şairlerin divan sahibi oldukları ya da en azından şiir mecmuası sahibi olduklarına dair bilgiler yer alsa da bu eserlere her zaman için ulaşmak mümkün olmamaktadır. Bu noktada şiir mecmualarının eşsiz rolü ortaya çıkmakta öyle ki kimi şairlerin bazen divan oluşturacak ölçüdeki şiirleri mecmualardan hareketle tespit edilebilmektedir. Tezkirelerde divan veya şiir mecmuası sahibi olduğu ifade edilen (Çaldak 2006: 562) sanatkârlardan biri de 17. yüzyıl klasik Türk nesrinin önemli isimlerinden biri olan Nergisî'dir. Fakat Nergisî'nin de bugüne kadar bu eserleri tespit edilebilmiş değildir.

Münşi, şair, hattat bir devlet adamı olan Nergisî ile ilgili özellikle son dönemde önemli çeşitli çalışmalar yapılmış; bu çerçevede hayatı, edebî kişiliği üzerinde durulmuş, mensur ve manzum eserleri neşredilmiştir. Bu nedenle Nergisî ve eserlerine ait ayrıntılar, ilgili çalışmalara havale edilip sadece kısmi bilgiler vermekle yetinilecektir.

Saraybosna'da doğan Nergisî, İstanbul'a gelerek Kâfzâde Feyzullah Efendi'ye intisap eder, onun yardım ve desteklerini görür. Kültürlü bir ortamda yetişen Nergisî, iyi bir eğitim alır, hat sanatının önemli isimlerinden biri olur. Aile unvanından dolayı Nergisî-zâde, Nergis-zâde ve Nergisî isimleriyle anılır. Müderrislik, kadı naipliği ve kadılık görevlerinde bulunur. İnşa sahasında özgünlük ve yüksek bir düzeyi yakalama peşinde olan Nergisî, Türk nesrinin zirve şahsiyetlerinden biri olur. IV. Murad'ın takdirini kazanır, Revan seferi için vakanüvis olarak atanır fakat henüz yolun başında iken 1635'te Gebze yakınlarında atından düşerek vefat eder (bkz. Çaldak 2006: 560).

Sanatlı Türk nesrinin en önemli temsilcilerinden olan ve bu vadede üstat olarak kabul gören Nergisî'nin *Hamse'si* (*El-Akvâlü'l-müselleme fî Gazâvâtî'l-Mesleme, Kânûnu'r-reşâd, Meşâkku'l-uşşâk, İksîr-i Devlet, Nihâlistân*) ile *Münşe'ât, El-Vasfu'l-Kâmil fî Ahvâli Vezîri'l-Âdil* ve *Horos-nâme* adlı mensur eserleri bulunmaktadır. Bu mensur eserler içinde bir kısmı Nergisî'ye ait pek çok manzumeler de bulunmaktadır.

Nergisî'nin mensur eserlerinde beyit, kıta, gazel, kaside gibi nazım şekilleriyle yazılmış manzumelerinin yanında şiir mecmualarında da çeşitli nazım şekilleri ile yazılmış şiirlerine rastlanmaktadır. Bu manzumeler üzerine yakın dönemde akademik çalışmalar yapılmış, 19 gazeli yayımlanmıştır (Selçuk 2014: 1-20; Selçuk 2016: 405-412).

² M. Fatih KÖKSAL, Şiir Mecmualarının Sistemik Tasnifi Projesi (MESTAP) <https://mestap.com/mestap/> (01.10.2020).

Mecmualar üzerine yapılan çalışmalar arttıkça Nergisî'ye ait gazellerin sayısının da arttığı görülmektedir. Nergisî'ye ait bir gazel de Hacı Selim Ağa Yazma Eser Kütüphanesi Hüdayî Efendi Koleksiyonunda 1313 numarada kayıtlı mecmuada tespit edilmiştir. 52 varaktan oluşan mecmua, mavi bez kaplı mukavva bir cilt içerisinde, 200x130 mm ölçülerindedir. Talik yazının kullanıldığı, zaman zaman sülüs yazılı istiflerin yer aldığı mecmuada başlıklar kırmızı mürekkeplidir. İstinsah tarihi ve derleyiciye ait bilgilerin yer almadığı mecmuada 14-17. yüzyıllar arasında yaşamış Ahdî, Ahmed Paşa, Azmi-zâde Haletî, Fuzûlî, Mihrî, Muhibbî, Necâtî, Revânî, Şem'î, 'Ubeydî, Vahyî, Taşlıcalı Yahyâ, Zâtî... gibi altmış civarında şairin yüzden fazla şiirine yer verilmiştir. Mecmûada gazel, kaside, mesnevi, kıt'a, murabba, tahmis, beyit ve müfred gibi çeşitli nazım şekilleriyle yazılmış şiirler; hadis, dua ve veciz sözler, birtakım yararlı bilgiler yer almaktadır.

Mecmuanın 42a ve 43a yapraklarında Nergisî'ye ait 2 gazel yer almaktadır. 42a'da yer alan "güç" redifli gazele 'Aynî tarafından yazılmış bir tahmis 6b'de yer almaktadır.

42a'da yer alan matlalı gazel daha önce makale olarak yayımlanmıştır (Selçuk 2014: 9).

'Arz-ı hâle çâre yok 'azm-i diyâr-ı yâr güç

Âh kim hayretdeyim reftâr güç güftâr güç

Çalışmamıza konu olan gazel ise 43a'da yer almaktadır.

Hazz iderdük yine bir sevdâya düşse gönlümüz

'Âşık olsak bir saçı Leylâ'ya düşse gönlümüz

1. Nergisî'nin "Gönlümüz" Redifli Gazeli

Hisâlî'nin *Metâliü'n-nezâir* (Kaya 2003:855-856)'inde Nergisî'ye ait bu gazelin matla beytiyle birlikte 2'si Hisâlî'ye diğerleri Seyyid Feyzî ve Ârifî adlı şairlere ait 4 matla bulunmaktadır. Zemin şiirin kime olduğu belirtilmediği ve diğer gazeller de tespit edilmediği için Nergisî'nin gazelinin nazire olup olmadığına dair bir şey söylemek zor görünmektedir. Diğer matlalar şu şekildedir.

Çays-âsâ bir saçı Leylâ'ya düşse gönlümüz

Vâmîk olsak bir yüzi Azrâ'ya düşse gönlümüz (Hisâlî)

Naẓmda bir şâhid-i ma' nâya düşse gönlümüz

Ṭarz-ı hâş olsa güzel fehvaya düşse gönlümüz (Hisâlî)

Bir gazâl-i Çîn için sahrâya düşse gönlümüz

Zülf-i pür-çînin görüp sevdâya düşse gönlümüz (Seyyid Feyzî Beg)

Dostlar bir dil-ber-i zîbâya düşse gönlümüz

Yine bir şüh-ı cihân-ârâya düşse gönlümüz (Ârifi)

1.1. Gazelin Çeviriyazısı

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hazz iderdük yine bir sevdâya düşse gönlümüz
‘Âşık olsağ bir saçı Leylâ’ya düşse gönlümüz
- 2 ‘Âleme âvâze şalsağ biz de birgün ‘ışkıla
Nâle vü feryâda hÿy u hâya düşse gönlümüz
- 3 Evc-i âzâdide pervâz³ itnese şimden girü
Çayd-ı dâm-ı zülf-i ‘anber-sâya düşse gönlümüz
- 4 Neşve-i güftârumuzla ‘âlemi mest eylesek
Fikr-i la‘l-i yâr ile şahbâya düşse gönlümüz
- 5 **Nergisî**veş telhkâm itmezdi zehr-i gam bizi
Ârzü-yı la‘l-i sükker-zâya düşse gönlümüz

1.2. Gazelin Muhtevası

Âşıkane temalı gazelin bütününde aşka düşüp aşkın hâllerini yaşamak isteyen bir kişinin arzu ve istekleri dile

³ Kelime “پرور” şeklinde yazılmıştır.

getirilmiştir. Yek-âhenk özellikteki bu gazelde aşk ve aşka dair hâllerin kaynağı gönül olduğu için "gönül" redif olarak merkeze alınmış, bir bakıma anlam-ahenk yükü bu kavram üzerine yüklenmiştir. Makta beytindeki "gam zehri bizi telhkâm etmezdi" ifadesi, matla beytindeki "yine bir sevdaya düşerek hazzetme" düşüncesinde olan öznenin aradığını bulamadığını, hayal kırıklığı yaşadığını göstermektedir. Gazelde duygu ve düşünce yoğunluğu ve çağrışım için özellikle "mecaz-ı mürsel, istiare, teşbih, telmih ve tecrid" sanatlarına yer verilmiştir.

Beyitlerde dile getirilen duygu ve düşünceleri şu şekilde ifade edebiliriz:

Birinci Beyit: Âşık olsak, gönlümüz bir Leyla saçlıya ve yine bir sevdaya düşse hazzederdik. Aşka düşmemiş bir kişinin aşka düşme özlemini yansıtan beyitte, Leylâ olarak ifade edilen sevgilinin gönlü aşka düşürmesi istenmekte, bunun haz vereceği dile getirilmektedir.

Maddi ve manevi parçalardan oluşan insana ait manevi ve soyut bir parça olan gönlün, gazel boyunca sevda başta olmak üzere çeşitli hâllere düşmesi "tecrid" ve "mecaz-ı mürsel" çerçevesinde düşünülebilir. Artık bir sevgili istiaresi hâline dönüşen Leylâ göstergesi ile meşhur kahramana telmihte bulunulmuştur.

İkinci Beyit: Gönlümüz inilti ve feryatlara; gürültü patırtıya düşse de biz de bir gün aşk ile âleme sesimizi duyursak... Bağırıp çağırma, inleme, gürültü patırtı âşıkların belirgin vasıflarındandır. Âşık, ikinci beyitte aşka düşüp aşkın hâllerini yaşama ve bunu çevresine duyurma arzusunu ifade etmektedir. Beyitte tenasüp oluşturan "âvâze, nâle, feryâd, hûy u hây" göstergeleri ile çılgın bir âşık tasvir edilmeye çalışılmıştır.

Üçüncü Beyit: Gönlümüz (sevgilinin) amber kokulu saçın tuzağının ipine takılsa de bundan sonra azatlık zirvesinde uçmasa... Aşka düşmeyen kişinin gönül kuşu, azade bir şekilde özgürlüğün doruklarında gezmektedir. Normalde bu istenen bir durum gibi görünmekle beraber aslında aşksızlığın da göstergesidir. Dolayısıyla aşka düşmeyip özgür bir kuş gibi gezmektense gönlün bir sevgilinin misk kokulu saçının tuzağına takılıp bağlı kalması tercih edilmiştir. Beyitte gönülle kuş arasında bir benzerlik kurulmuş, pervaz etmek ve kayda düşmek kavramlarıyla buna işaret edilerek "kapalı istiare" yapılmıştır. Başıboşluğu ifade eden pervaz etmek ile bağlanmayı ifade eden kayda düşmek arasındaki karşıtlıktan dolayı tezat söz konusudur. Kayd-ı dâm-ı zülf-i 'anber-sây terkinde sevgilinin saçı ile tuzak arasında ilgi kurularak teşbih yapılmıştır.

Dördüncü Beyit: Gönlümüz sevgilinin lal (gibi dudağının) hayaliyle kadehe düşse de sözümüzün neşesiyle âlemi

sarhoş eylesek... Söze derinlik katan, onu can alıcı kılan aşkla söylenmesidir. Sözün kuru bir lafız olma seviyesinden çıkarılması ancak bu yolla mümkün olur. Sevgilinin dudağı ile aynı renkte olan şarap, aynı zamanda âşık olup aklın baştan gitmesi durumu ile ilişkilendirilmiştir. Gönül aşka düştükten sonra söylenen sözler aşk sarhoşluğuyla söylendiği için dinleyenleri mest edecektir. Âlemi mest eylemek sözü ile kalabalıklar kastedildiği için mecaz-ı mürsel, "la'l" ile sevgilinin kırmızı renkli dudağı kastedildiği için açık istiare, "neşve, mest eyle-, sahbaya düş-" göstergeleri ile tenasüp yapılmıştır.

Beşinci Beyit: Gönlümüz, (sevgilinin) şeker saçan lal renkli dudağının arzusuna düşse(ydi), gam zehri Nergisî gibi bizim de damağımıza acı vermezdi/kederli kılmazdı. Bu beyitte hâlâ istediği gibi bir aşk yaşamamış kişinin ruh hâli yansıtılmıştır. Bir gam söz konusudur ama bu, yaygın olduğu üzere aşktan dolayı değil aksine âşık olamamaktan dolayı ortaya çıkan bir gamdır. Beyitte anlatıcı/özne ile dış dünyadaki şair/Nergisî arasında gam zehrini tatma, damak tadı bozulma açısından bir bağlantı kurulmuştur. Gam zehri terkinde "gam-zehir" ilgisini ile teşbih-i belîğ yapılmıştır. Birinci mısradaki gam zehrinin acı vermesi ile ikinci mısradaki şeker saçan lal dudak kavramları arasında anlam bakımından bir tezat söz konusudur. Yine "la'l" sözcüğü açık istiare yoluyla sevgilinin dudağı kastedilmiştir.

1.3. Gazelin Yapı Özellikleri

Dil

Gazelin söz varlığına bakıldığında genel anlamda ağır bir dilin kullanılmadığı görülür. İlk iki beyitte Farsça tamlamalar bulunmamakta, sadece iki atıf terkibi yer almaktadır. Son üç beyitte ise terkiplerin yoğunlaştığı görülmektedir. Bu beyitlerde yer alan ikili, üçlü, dördü terkipler ve terkipleri oluşturan kelimeler klasik şiirin söz varlığı içerisinde sıkça yer alabilmektedir. "ârzû-yı la'l-i sükker-zây; kayd-ı dâm-ı zülf-i 'anber-sây" terkiplerindeki kelimelerin sayısı ve edebî sanatlar anlam yoğunluğu sağlamaktadır.

Gazelde redif olarak kullanılan "(e) düş-" fiili ile oluşturulan kelime gruplarının yanında "hazz it-, sevdâya düş-, âşık ol-, âvâze sal-, nâle vü feryâda/hûy u hâya düş-, pervâz it-, mest eyle-, telhkâm it-" şeklindeki Türkçe yardımcı fiille kurulan söz öbekleri dikkat çekmektedir.

Gazelin matla ve makta beyitlerinin dışındaki cümleler, dilek-şart ifade eden eksilteli cümlelerdir. Karşıtlık oluşturan matla beytindeki "hazz ederdik" ve makta beytindeki "telhkâm etmezdi" söz öbekleri ile düşünceler bir yargıya bağlanmış fakat diğer beyitlerde cümleler eksilteli olarak bırakılmış bu yolla öznenin duygusal dünyası çağrıştırılmaya çalışılmıştır.

Gazeldeki dilek-şart kipiyle kurulmuş cümlecikler ve eksilteli cümleler bir eylemden/aksiyondan ziyade, bir durumun tasvirini yansıtmaktadır.

Vezin

"fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün" kalıbıyla yazılan gazelde aruzla ilgili şu hususlar dikkat çekmektedir:

İmale: 12 yerde görülen imalelerin 1'i ilk hecede, 5'i son hecede, 5'i izafet kesresinde, 2'si de atıf vavında bulunmaktadır. İzafet kesresi ve atıf vavındaki imalelerin ahenge katkısı zayıf olsa da "yine, saçı, düşse, itmese, güftârumuzla" kelimelerinde yer alan imalelerin şiirin anlam-ahenk düzeyine katkı sağladığı söylenebilir. Özellikle 6 yerde geçen "düşse" kelimesindeki istek bildiren "-se" ekinde imale ile ortaya çıkan vurgu, şairin istek ve arzusuna dikkat çekmektedir.

yine, saçı, düşse, itmese, ile, güftârumuzla; neşve-i, la'-i, dâm-i, zehr-i, ârzû-yı; vü, hûy u

Nergisî'nin 18 gazeli üzerine yapılan çalışmada da (Selçuk 2014:18) en çok "fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün" kalıbının tercih edildiği ve imalelere sıkça başvurulduğu tespit edilmiştir.

Vasl: Aşağıda görüleceği üzere vasl yoluyla daha çok, medli heceler bertaraf edilmiş ve akıcılık sağlanmıştır.

'âşik olsak; hazz iderdük, pervâz itmese, mest eylesek, yâr ile, telhkâm itmezdi

Med: Makta beytinde iki kelimedede yer alan meddin sağladığı uzatma ile beytin odak noktası olan iki gösterge ses-anlam özelliği ile ön plana çıkarılmıştır.

telhkâm, ârzû-yı

Matla beytinde "صاچی-saçı" şeklinde yazılması gereken kelimenin "sa" hecesi, açık hece olduğundan aruz imlası gereği "صچی" şeklinde yazılmıştır.

Kafiye ve Redif

Gazelde mücerred kafiye (â) sonra ek ve kelimeler üzerine kurulu redifler kullanılmıştır.

â-ya düşse gönlümüz

mücerred kafiye+ek+kelime+kelime

Ahenk bakımından mücerret kafiye, mürekkep kafiyeye göre daha zayıf kalsa da revî'nin uzun ünlü (â/ı) olması

bu durumu telafi etmiştir. Kafiyein ardından gelen yönelme eki (yâ) ve "düşse gönlümüz" söz öbeğinin tekrarı güçlü bir ahenk temin etmektedir. Bunun yanında şiirin anlam yükünü taşıyan unsur redif olduğu için "gönlümüz düşse" ifadesi şiir boyunca bir temenni belirtmekte ve şiirin tamamında aşk arayışı içinde olan bir kişi tasvir edilmektedir.

Ahenk Unsurları

Gazeldeki "mücerret kafiye+ek+kelime+kelime" şeklindeki yapı, şiirin tamamında anlam yükünü taşıdığı gibi güçlü bir ahenk temin etmektedir.

Klasik Türk şiirinde en çok kullanılan kalıplardan biri olan "fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün" kalıbının ritmik yapısı ve yukarıda bahsi geçen imale, vasl ve ulamaların sağladığı katkı şiire hareketlilik katmaktadır.

Gazelin ilk beş beytinde redif grubu içinde yer alan "gönlümüz düşse" söz öbeğinin yanında, dilek-şart bildiren "âşık olsak, âvâze salsak, pervâz itmese, mest eylesek" söz öbekleri beyitler arasında organik bir bağ ve paralellik kurmakta, ek tekrarıyla ahenk sağlamaktadır.

iderdük, eylesek, olsak; güftârumuz ve gönlümüz kelimelerindeki biz şahsını ifade eden ekler metinsel boyutta ahenk ve anlam bağı kurmaktadır.

Gazelin ilk iki beytindeki cümle yapısı/cümlecikler, mısralarda kırılmalar oluşturarak söyleyişe akış kazandırmıştır. Bu yapı, beyitlerin anlam örgüsüyle de uyuşmakta, aşğın heyecanlı ruh yapısına işaret etmektedir.

Hazz iderdük / yine bir sevdâya düşse gönlümüz

Âşık olsak / bir saçı Leylâ'ya düşse gönlümüz

'Âleme âvâze salsak / biz de birgün ıskıla

Nâle vü feryâda / hûy u hâya düşse gönlümüz

Son üç beyitte cümle yapıları ve zincirleme terkipler, söyleyişi yavaşlatmakta ve acıcılığı duraklatmaktadır. Üçüncü beyitten sonraki bu sözdizimsel yapı, makta beytinde iyice açığa çıkan umutsuzluk ve çaresizlik hâllerinin ifadesiyle paralellik göstermektedir. Zira son beyitte istediği aşkı bulamadığı için tadı tuzu kalmayan gam yüklü bir insan profili çizilmiştir.

SONUÇ

Daha önce yapılan çalışmalarla mecmualardan hareketle Nergisî'nin 19 gazeli yayımlanmıştır. Bu çalışma kapsamında da Nergisî'nin Hacı Selim Ağa Yazma Eser Kütüphanesi Hüdayî Efendi 1313 numarada kayıtlı gazelinin çeviriyazısı ve incelemesi yapılmıştır. Âşıkane özellikteki beş beyitlik gazelde, mücerred kafiye ve ek+kelime şeklinde redif kullanılmıştır. "fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün" kalıbının kullanıldığı şiirde imalelere, vasıl ve medlere rastlanmaktadır. Dil, üslup, muhteva bakımından Nergisî'nin diğer gazelleri ile paralellik arz bu eden gazelle Nergisî'nin bugüne kadar 20 gazeli tanıtılmış oldu. Mecmualar tarandıkça Nergisî'ye ait gazel sayılarının artacağı, onun şairliği ve şiirleri üzerine daha isabetli tespitler yapılacağı aşikardır.

KAYNAKÇA

Çaldak, Süleyman (2006). "Nergisî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 32. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay. 560-562.

Köksal, M. Fatih. Şiir Mecmualarının Sistemik Tasnifi Projesi (MESTAP) <https://mestap.com/mestap/>
(01.10.2020).

Mecmua'a-i Eş'âr, Hacı Selim Ağa Yazma Eser Kütüphanesi, Hüdayî Efendi, No. 1313.

Selçuk, Bahir (2014a). "Şiir Mecmualarında Nergisî'nin Türkçe Gazelleri ve Bu Gazeller Üzerine Bir Değerlendirme". *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. Yıl: 6. S. 12. 1-20.

..... (2016). "Nergisî'nin Yeni Bir Gazeli Üzerine". *Littera Turca Journal of Turkish Language and Literature*. S. 1. s. 405-412.

Ek: Orjinal Metin

